

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoțesc.

Numele singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Ce-o să fie?...

(*) Scurt timp ne mai desparte de alegerile generale pentru parlamentul din Budapesta. Abia vreo două-trei luni. Două-trei luni de penibilă așteptare și de pregătire febrilă din partea armadilor de candidați la deputație — o profesie care grasează în Ungaria mai mult decât oriunde.

Nu credem să se fi dat la noi, de multă vreme încoace, alegeri cari să fie așteptate cu atâta curiozitate. Premier de stofă nouă-nouă — sistem atot-liberal — judicatura Curiei — libertatea alegerilor — unele manevre activiste ale naționalităților — cele două curente dușmane în partidul guvernamental — frecările partidelor maghiare de opoziție: eată tot atâtea chestiuni politice cari colaborează să acoarde o deosebită însemnatate apropiatelor alegeri parlamentare.

O sumă mare de cauze extraordinare cari — se nedumerește lumea — vor putea ușor provoca efecte surprinzătoare. Și curiozitatea celor mulți, pescari ai norocului politic, se preface nădejde, ear' nădejdea principiu! Cu alte cuvinte, principiu se reduce la nădejdea învingerii personale; odată învingător, candidatul nu se mai crede nevoit să profeseze vre-un principiu politic. Atunci e vremea gheșefului real, nu a principilor ideologice...

Dar' și nădejdea, ori-cât de ieftină este ea în teorie, își are scumpetea ei mare în practică. Mai ales în practica vieții parlamentare din Ungaria. Aici, nădejdea este scumpă nu atât pentru suferințele candidaților la deputație, cât mai virtuos pentru pungile lor. Alegătorii, s'armanii, nu-și prea pot face înșiși nădejdi de aleșii lor; cât pentru principii politice, ele nu încofășe în Ungaria nici măcar la miniștri, necum în ogorul țărănesc. Prin urmare, cel puțin atât se le fie dat și bieșilor de alegători: să prefuiască ei nădejdiile candidaților! Destul li prestește pe ei puterea de stat, când executorii le supra-preștose duhul răbdării, ear' înșiși moșia nu mai au cu ce o prețui. Las' să poată prețui ei ei — dela cinci florini în sus nădejdiile — acelor vânători de noroc politic, cari mai au obrazul să se mai preteze la rolul de legiuitori ai țării.

Va să zică, lucru clar: Candidații la deputație nădejduesc și plătesc înainte; alegătorii nu nădejduesc și încasează tot înainte. Ear' domni miniștri dela Budapesta, toate partidele politice, presa lor, opinia publică — vorbesc de... voința țării, care se va manifesta la adăpostul unor alegeri libere! Și să nu rizi? Și să devii tamenam activist de dragul acestei vieți constituționale?...

Curios fenomen al vieții parlamentare: ureșii: de unde alegerile ar trebui să agite în prima linie masele poporului, milioanele alegătorilor — ele agită numai oilele de monopolisatori ai dreptului de deputat și milioanele de bani din vistieria țării sau străine. Cu toate acestea — clownii se iau în serios, negustorii de voturi se cred reprezentanți ai poporului, lumea vorbește de „alegeri”, ear' nu de bălcu, ear' țara plătește cu diurne grase pe trântori și le ridică palate strălucite!...

Dar' ni-se va zice, că s'ntem nedrepti. Chiar frați de ai noștri — frați atât de convingi, că se înfrățesc și cu de ai lor, numai să fie cât mai mulți „frați” — chiar și Româniși de ai noștri ne vor zice, că nu s'ntem obiectivi. Că esagerăm. Că aștea-s lucruri vechi. Că Bánffy a murit. Că Széll e dreptatea în picioare. Că nu mai merge cu pasivitatea. Că a fi pasiv, înseamnă a nu fi activ și că a fi activ înseamnă a nu fi pasiv, ceea-ce-i o mare înțelepciune politică!... Ear' lor înșile, când se vor afla singuri, își vor sopți acești „frați” ai noștri și frați ai lor și frați

ai tuturor: Cu ori-ce preț trebuie să devenim deputați. Că de nu vom fi noi, vor fi Unguri...

Atât. Numai atât și e destul să ne găsim în clar cu situația: deoparte vechii vânători de noroc, din tabăra ungurească; de altă parte, noi vânători, din diferite tabere nemaghiare.

Dar' ni-se va zice că și Slovaci au decretat activitatea. Vom răspunde însă că Slovaci se găsesc în altă situație decât noi. Ei nu gem sub legi excepționale ca noi cesti din Ardeal și mai pe sus de toate, ei vor avé motivele lor proprii cari la noi pledează tocmai în sens contrar. Ei nu mai pot deștepta poporul decât astfel, o spun înșiși. Să fi ajuns și noi la atât?... Să nu-l mai putem trezi prin acte mai puțin aventuroase, dar' cu atât mai serioase, cu atât mai radicale?

Da, însă curioși s'nt pretutindenea. Curioși se află și între noi, ear' acestia nu mai pot de nerăbdarea să știe: ce o să fie cu alegerile, ce o să fie cu noi dacă vom alege?

Căci așa-i simptomul general al influenței politice care bănuie acum prin țară: toți se întreabă ce o să fie cu alegerile, ce o să fie cu ei înșiși. Dar' ce o să fie cu înșii poporului lor, asta nu impoartă. La asta ougete-se cei-ce fac... pasivitate!

Pentru ei, pentru vânătorii de noroc — iepurele-i toată fericirea. Când s'ar ivi vre-un lup sau vre-un urs, atunci știu ei bine ce-o să fie: o simplă fugă sănătoasă. În cazul de față: o fugă sănătoasă din fața luptei adevărate — aceea a politice fără de... egoconcentrism!

Cât pentru vânătorii noștri de noroc, în special — mai avem de adăugat un singur lucru: decât să se întrebe îngroziți ce-o să fie dacă vom alege și noi, întrebe-se mai bine cu liniște: ce-o să se aleagă de ei și de-ar fi aleși!?

Sibiu, 16 Iulie 1901.

MODELUL MAGHIARILOR. În Posen guvernul prustian a înțeles instrucția religioasă în limba polonă. Această măsură nevednică de timpurile moderne produce într'un conflict între autoritățile bisericești și civile. Mai de curând preotul catolic din comuna Dobrica instrua băieții în biserică, pregătindu-i pentru confirmare. Primarul comunei, însoțit de un gendarm, a intrat în biserică și a constatat, că preotul face instrucția în polonește. Episcopul din Posen a protestat contra acestui fapt și a făcut arătare la procuratură contra primarului.

În măsurile de opresiune față de Poloni, Prusia servește de obicei de model compatrioților noștri maghiari. Frumos model!

Electoral. Din cercul Lăpușului-unguresc primim știrea, că agitația electorală este foarte vis. În jurul candidatului Dr. Victor Cupșa se grupează întreagă preoțimea, dascălimea și chiar notarii cercului. Numai preoții greco-catolici se țin departe de această mișcare într'adevăr: fără nici un înțeles, știut fiind, că dl Cupșa nici nu e capabil, nici nu are voința și nici nu e însărcinat de nimeni să reprezente românii în parlament, de oare-ce nu s'a decretat părăsirea pasivității prin adunarea partidului național român, unic competent de a decide în această privință. E curios însă motivul de abținere a preoțimii greco-cat. Ei nu motivează această abținere cu aceea, că nu voesc să calce concluziunile partidului național român, ci cu faptul, că dl Cupșa e neunit. Așa a dat ordin episcopul Szabó prin canonicul Georgiu, că să nu corțesească preoții pentru neunitul Cupșa, ci pentru Teleky. — Dela episcopul Szabó

nici nu prea poți aștepta altceva. E cunoscut omul. — Noi din parte-ne facem atăntă preoțimea și învățătoria română să nu iee parte la nici o manifestare electorală, Prestigiul cauzei române pretinde aceasta.

La Șomcuta-mare deasemenea va pași un candidat român, dl Dr. Iosif Pop, jude de tablă. Dl Dr. I. Pop, ca fiul unei distinse familii din Chior are multe șanse de reușită, mai ales, că aproape toți alegătorii s'nt Români.

Rușii despre România. Ziarul „Wiedomosti” scriind despre progresele făcute de influența rusească în Balcani, observă, că România urmează o politică nebunească și că mai curând sau mai târziu în mod fatal ea va trebui să devină rusofilă.

Frica patrioților. Înființarea partidului parlamentar ruten în Austria le cauzează Ungurilor mare îngrijorare. Ei se tem, că rededeptarea națională a Rutenilor din Austria va avé efecte simțitoare și în Ungaria. Pentru-ca se-și mulcomească întru călta frica ce-i chinuște, au detras debita postal dela foile „Djelo” și „Galicianin” din Lemberg, care apar în limba rutenă și îndeamnă poporul ruten la luptă națională.

O circulară. Ministrul de interne a adresat tuturor comitatelor o circulară, în care acestea s'nt provocate, că în vederea restaurării generale comitatense se iee dispozițiuni, ca lista membrilor congregaționali, cari plătesc mai multă dăre, să fie la timp constituită, ear' locurile acelor membri, al căror mandat a expirat, să fie umplute. Listele acestea încă înainte de alegea trebuie să fie stabilite definitiv, de oare-ce numai membrii aceia vor avé vot la alegerile de funcționari comitatensi, cari vor fi luați în aceste liste.

Spre umanism. De Tarul Nicolae II. dela început s'au legat mari speranțe pentru viitorul Rusiei, mai ales în ce privește ideile umanitare. Deși nu s'au împlinit multe din cele nădejduite, câte ova totuși realizăse puternic Tar. Printru'un ucaz mai nou Tarul împuternicește pe ministrul de interne să poată permite celor exilați în Siberia pe cale administrativă reintrocerea în patria lor. E știut lucru, că în Rusia ori-ce persoană bănuită, fără cercetare, fără sentență poate fi deportată la Siberia pe cale administrativă. — E mic pas acesta spre umanitarism, dar' totuși e ceva, ales acolo, unde lumea este obișnuită numai cu despotismul rece.

Discursul lui Dr. Iancu cav. de Flondor.

Precum se știe, Sâmbătă în 6 Iulie n. dl Dr. Iancu cav. de Flondor a rostit în ședința dietei bucovinene un discurs lung și foarte important atât pentru vigoarea cu care distinsul șef al partidului național popular a sbiciuit abuzurile autorităților administrative sub nefașta guvernare a lui Bourguignon, care tinde la totalul ruin economic și politic al poporului, cât și pentru advertismenul, ce el a adresat cu această ocaziune deputaților români pacifiști, muștrându-i pentru păcatele ce le comit față de națiunea română.

Vorbind despre starea economică a Bucovinei, d-sa a arătat că din cauza turburării relațiilor dintre Austria și România, Bucovina, care e o țară de frontieră, suferă foarte mult. D-sa și-a exprimat părerea, că actualul guvern vrea ruina completă a Bucovinei, care e deja într'o completă miserie. Apoi d-sa a protestat în contra faptului, că un câpitan districtual și-a permis să zică unor Români, oștășeni bucovineni, arătând cu degetul spre România: „Să meargă peste hotare, aici nu are ce căuta”.

Vorbind despre biserică și despre autonomia ei, promișă de Imperatul de atăta vreme, oratorul a exprimat față de președintele țării speranța, că în curând promisiunea împărătească se va realiza.

Dl Flondor protestează apoi în contra bănuielor de înaltă trădare ce s'au adus și se aduc încă Românilor cu o extraordinară ușurință. Ca exemplu d-sa citează cazul Metropolitului Silvestru, care vorbind despre Români din România și-a permis să zică frații noștri de dincolo, ceea-ce a dat loc la multe discuțiuni și comentarii.

După aceea, oratorul veni la chestia tricolorului și adresându-se președintelui țării, energicul deputat zice:

„Ce crezi, dle președinte al țării, că nu țin sub demnitatea mea de a discuta această afacere o d-tă? Fără doar și poate. Despre colorile, pe cari le recunoaștem de colorile noastre naționale, avem noi a decide. Dacă voești d-ta să faci istorie română, atunci sigur că vei avé fericirea a fi amintit sub linie în opul istoric al vre-unui Român; eu însă nu te invidiez pentru locul la care vei fi pus.”

„Dar' ca să ne decretezi ce steaguri avem să folosim, aceasta fi-o opresce, cu atât mai mult, de oare-ce sub umbra acestui steag au luptat Români pentru tronul austriac când părăsira toate încheieturile lui. Căci ce au avut mai bun Români au jertfit sub acest steag și aceasta de repețite ori a fost recunoscut de membrii dinastiei. Aceste s'nt fapte istorice și cu atât mai puțin are un funcționar i. r. austriac dreptul de a oprî acest steag al acestei națiuni, pentru că consecuențele ce le-ar trage națiunea din aceasta, sigur că nu ar fi de natură patriotică.”

Oratorul arată, cât de rău se administrează justiția în Bucovina, din cauza amestecului puterii administrative și după-ce citează exemplul, conchide:

„Dacă totul în țară e atins de putregai, atunci cel puțin judecătorii trebuie să rămână neatinse, pentru-că în cas contrar un om cinștit nu mai are ce căuta în această țară.”

După ce mai protestează în contra mai multor alte ilegalități, oratorul adresează pe românește deputaților români următoarele cuvinte:

„D-voastră, domnilor, ați aflat de bine a vă pune în înțelegere cu guvernul. Se apropie doi ani de când ați încheiat pactul. De a fost acel pact de vre-un preț sau ba, despre aceasta am fost firm convins când am părăsit clubul român, fiindcă n'am putut să mă împac cu gândul, că și eu fac parte din clubul d-voastră. Cu egirea mea din club am declarat totodată că declin din parte-mi ori-ce responsabilitate pentru toate câte au să urmeze.”

D-voastră însă, domnilor, s'nteți bărbați serioși și de importanță politică, așa că pot crede că ați aflat de bine aceea, la ce pe mine nu m'ați putut obliga.

Astăzi, domni mei, a trecut mai mult decât un an și jumătate și din toate promisiunile câte le-ați primit dela președintele țării, nimic nu s'a împlinit. D-voastră n'ați primit nimic, nimic, decât cei 2500 fl. miserabili din fondul religios, drept subvenție pentru internațional de copile române. Și știți de ce ați primit acești bani? Pentru-că Rutenii primiseră încă înainte de aceste sume duple.

Din toate promisiunile date atunci de guvern, nici una nu s'a realizat. Pe terenul școlar și azi domnește aceeași prigonire contra Românilor și pe toate celelalte terene sistemul practicat până atunci de către guvern a rămas intact.

D-voastră, domnilor, credeți, că v'ați împlinit deja datorita d-voastră față de națiunea română și de aceea la toate ziceți „da” și „amin” și nu faceți nici o opozițiune guvernului. D-voastră s'nteți bărbați onesti și v'ți țineți de promisiunea ce ați făcut, președintele țării însă n'a împlinit nimic din promisiunile sale, dar' a avut cutezanța de a vă prezenta cambii pe care l-ați subsemnat condiționat presupunând că își va ține cuvântul. Domni mei, dacă acest om, care numai d-voastre are a vă mulțumi că a ajuns consilier intim și că și azi se poate întinde aici pe acel fotoliu, — căci d-voastră știți prea bine, că numai 8 zile ar fi trecut și i-am fi strigat la Zaluze „adio” pentru todeauna și oale sprâncenată, — dacă acest om nu v' dă nimic pentru toate câte v' datorește, ci are încă cutezanța a cere dela d-voastră ca drept recompensă să-i votați legea relativă la compunerea consiliului școlar al țării, lege îndreptată direct contra biseriei greco-cat. din Bucovina — dacă d-voastră v' veți întrepune și pentru proiectul acesta de lege, atunci în adevr nu știu ce să ouget despre d-voastră. Căci ceea-ce cere el dela d-voastră

acuma, nu-i alta nimic decât obstacolul cel mai mare în dezvoltarea națiunii noastre. Nu face alta cu d-voastră, decât o adevărată batjocură. Nu pot afla pentru aceasta o espresione potrivită. Cu aceasta încheiu espunerile mele. (Aplause frenetice. Strigăte de „bravo” și „trăiască” în public).

Problemele reformei băncilor.

IV.

Alcătuirea de însoțiri rurale, care să fie agenții de operație ai băncilor noastre, — o aflăm noi ca cel mai prosper mijloc pentru ridicarea nivelului muncii noastre economice, ca cea mai potrivită cale de a ne apropia de țința ce trebuie să o urmărim.

E aproape ideală situația, ce s'ntem convingi că se va crea în urma alcătuirii însoțirilor rurale.

Băncile noastre, fiecare ca centru al mai multor însoțiri rurale, și-ar asigura afaceri sigure, ferite de ori-ce risic. Căci bărbații încredințați cu conducerea însoțirilor rurale de sigur vor cunoaște din fir în pâr capabilitatea de plată a clientelei lor acurată din comunele imediat apropiate. Pe fiecare client îl vor cunoaște personal, îi vor ști aprefia forțele economice și astfel la acordarea împrumuturilor vor putea să fie cu cea mai pedantă grijă și pre-vedere.

Siguritatea și garanțiile necesare vor fi dar' pe deplin date.

Banca centrală apoi la rîndul său își va putea umple portofoliile numai cu cambii, obligații și contracte sigure.

Pentru țărâșime apoi aceste instituțiuni vor fi adevărate izvoare de mană economică.

Țărâșii noștri vor fi scăpați atunci de colosalele pierderi de timp și de păgubitoarele spese de drum și de instruirea rugărilor — ce le au acum când trebuie să opereze cu băncile dela orașe. Droaia „winkel-advocaților” dela sate și orașe, ce năpădește asupra țărânului care vrea să iee vre-un împrumut, va isprăvi cu o gheșefuriile ei.

Țărâșii nevednicii nu vor mai avé privilegiul ușor să facă datorii ne-scoțite și să inducă în eroare bunăcredința conducătorilor dela bănci. Însoțirile rurale vor ajuta pe cei-ce s'nt capabili să se știe folosi de avantajile creditului și vor feri pe cei neajutorați sau nevednicii să fie omorâți de asușitul pericolului al creditului.

Și apoi:

Prin însoțirile rurale se dă sate-nilor frunțași pe lângă fărâmițuri de venit cinsite și o anumită creștere economică rațională și peste tot un nou curent cultural și social s'ar porni prin gruparea frunțașilor unei comune în jurul unei însoțiri rurale.

Prin felul de alcătuire al însoțirilor s'ar da privilegiu bun ca țărâșii să învețe din propria lor experiență (care singură prinde la țărânul nostru). A îndrăgi asocierea, a lua parte la ea și a devolta tot mai mult această primordială forță (a asocierii) în viața modernă economică-culturală.

Zi de zi și an de an țărâșii noștri îndrăgind însoțirile ar cumpăra cuote ca să fie și ei membri și în chipul acesta nu peste mult ai vedé cum creșterii țărânului, ce și-i ținea pe fundul lăzii, incurg în casa însoțirii „noastre” ca depuneri spre fructificare! Ai vedé cum încetul cu încetul s'ar desvolta spiritul de întreprindere al țărâșilor, că-rra fără multe umblări și formalități, le stă la dispoziție însoțirea cu banii ei, dornici de o rodnică chiverniseală.

În chipul acesta o viață nouă economică, un curent viu și sănătos s'ar porni în satele noastre.

Și apoi foloasele materiale ale însoțirilor rurale ar fi asemenea neprețuite. Din modestul venit curat după ce câțiva frunțași și-ar plăti ostenețele lor, avute cu chivernisirea însoțirii, s'ar pute

acoperi multe neajunsuri din satele noastre.

Școala și slujitorii ei, biserica și preotul, părintele satului și-ar avea traiul mai tihniti.

În comunele noastre s'ar afla bibliotecile populare, fântânile fermeoitoare ale dezvoltării și înaintării. S'ar afla așezăminte economice (mașini, grădini de pomi, vite de prăsilă etc.) și ajutoare, stipendii pentru setoșii de cultură și știință.

În felul acesta, bănoile noastre ar corăspunde pe deplin scopului ce-l au — ca să ajute poporul agricol și să spriginească dezvoltarea economică.

O organizație de felul acesta a bănoilor noastre n'ar lăsa nimic de dorit.

Până-când bănoile noastre persistă în organizația lor de azi, până, atunci după a noastră părere le este imposibil să satisfacă pe deplin scopului ce și-au luat.

Vasile C. Osvadă.

Expoziția industrișilor români din Sebeșul-săsesc. Deschiderea expoziției.

În toată liniștea și aproape pe neobservate s'a deschis în Sebeșul-săsesc o expoziție profesională și industrială românească. Este al doilea ca la noi în Ardeal, ca meseriașii români să simțeamă în ei puterea și curajul ca să-și expună produsul ales al mănților lor privirii și esaminării publicului mare. Prima expoziție de felul acesta a aranjat-o comitetul »Reuniunii sodalilor români« din Sibiu în zilele din 2—9 Octombrie 1892, și anume din incidentul iubileului de 25 de ani al reuniunii. Împrejurarea, că abia după 9 ani putem saluta deschiderea unei a doua expoziții industriale, însemnează de sigur, că suntem în general încă slabi și începători pe terenul industriilor. Cu atât mai mare este meritul și cinstea fraților Sebeșeni, că având în vedere folosul netăgăduit al expozițiilor au ținut ca să-și înscrie în locul al doilea numele lor în cartea dezvoltării industriei române.

Exprimăm reuniunii »Andreiana« și bravilor aranjieri ai expoziției din Sebeș recunoștința noastră, căci lor li-se potrivește cu tot dreptul cea mai mare laudă, ce se poate aduce unor buni conducători, că au făcut un pas înainte în cultura poporului român de sub îngrijirea lor.

Lăsam aci să urmeze raportul corespondentului nostru despre deschiderea expoziției:

— 12 Iulie n.

O zi de mare însofletire și mândrie națională a fost ziua de sf. apost. Petru și Pavel pentru Sebeșul-săsesc, prin deschiderea primei expoziții profesionale și industriale aranjate de harnica reuniune a meseriașilor »Andreiana«.

Ulția Joseni, în care stă falnicul edificiu al școlii române, băjbăia de mulțimea poporului. Sala mare frumos decorată cu brad era tiosă de public. Președintele reuniunii, preotul Z. Murășan în mijlocul unei mari emoții deschise expoziția printr'un admirabil și din toate punctele de vedere foarte interesant discurs.

În urma vorbirii, acoperite cu neșfârșite aplauze, vicepreședintele G. Tătar cetește mai multe scrisori de felicitare și îmbărbătare sosite la adresa reuniunii, dintre cari las să urmeze pe cea a reuniunii surori din Sibiu.

»Onorabil comitet!

Neputându-ne reprezenta din cauza scurtimii timpului la prima expoziție, ce onorata reuniune o aranjează, felicitându-o, îi dorim cele mai splendide succese la pasul însemnat ce-l face pentru ridicarea vazei meseriașului român și pentru dezvoltarea, perfecționarea și consolidarea clasei noastre de mijloc. Trăiască industria profesională română, trăiască meseriașul român, trăiască inițiatorii expoziției, ce este a 2-a de acest fel la noi. V. Tordășanu, președinte. Ioan Apolzan, notar.

Nu cu mai puțină însofletire au fost primite girele: »Din suma de 10 coroane ce o trimite cu avis postal — crează, vă rog, un premiu, pe care să-l decerneți pentru cele mai perfecte obiecte expuse de un învățat cu conștiință, ca suma să se deponă la banca pe numele premiului, care va putea ridica deosebit când va ajunge măiestru, având a se provede cu primele necesități trebuincioase. Cu stimă: Victor Tordășanu.

În urma acestora vicepreșed. dl G. Tătar arată scopul aranjării acestei ex-

poziții și pune la inima poporului român »spriginirea cu tot dinadinsul a meseriașului român, căci numai așa ne vom pute înălța și afirma în toată și butul tuturor contrariilor nostri. (Aplauze frenetice).

Expoziția a fost cercetată în prima zi cam de 300 persoane. Nu știai, ce să admiră, cusăturile, chindisiturile, țesăturile măiestre cum numai femeia română știe să le facă, sau lucrurile adevărate măiestre, din toate brânzele de meserii ale meseriașului român. Steleau ochii și de una și de alta și nu-ți venia a crede, că meseriașii nostri s'ar fie în stare a face astfel de lucruri, nu, căci nu-i cunoștea nimenea, și ce e mai mult, înainte numai cu 25 ani în Sebeș nu era pomenire nici de învățat, necum de măiestri români. Cu expoziția aceasta și-a arătat Românul forța și aptitudinea la ori-ce fel de lucru.

A descrie frumsețea lucrurilor expuse, nu cade în cadrul unui raport, — cel-ce vrea să se convingă, trebuie însuși să o vadă și numai așa va putea să admire mânia măiestră a Românului.

Amintesc numai în fuga condeiului brânzele reprezentate: cojocăria, păpucăria, cismăria, lăcățaria, brutăria, franzelăria, măsăria, butnăria, măcelăria, rotăria, făurăria etc.

Din alte părți au spus: Aron Șufană, sodal măsar din Poiana, o țimbală, pe care însuși cânta doinele române — de o frumseță rară.

Aron Șerb, tot din Poiana, o căruță.

Iuliu Muntean, sodal lăcătar, Orăștie, o masă de flori în preț de 50 cor.

Din jur au cercetat expoziția: d-na Cornelia și Otilia Cărpinișan, Vasile Cărpinișan, inv. Răhau; I. Pavel, inv. Petrașcu, student, Lanorēm; d-șoara Cărbăban, Vinț, Ioachim Cărpinișan, preot cu familia, Călnic.

Expoziția e deschisă Joia și Dumineca dela 10—12 a. m. și 2—4 p. m. până Duminecă, în 14/28 Iulie, când se va închide; privilegiu e dat acestui jur să-și vadă și să cunoască meseriașul român, ca apoi la el alergând, la ai lui să-și facă trebuințele ce le are. Dumnezeu cu noi.

G. T.

Revistă esternă.

Mihailovici în Bulgaria.

Marele duce Alex. Mihailovici a vizitat și portul Burges. A fost revistă militară și apoi dejun. Prințul Ferdinand a mulțumit marelui duce pentru vizită și a închinat în sănătatea Țării. Marele duce a mulțumit prințului și a dorit portului Burges mare vizitor. Seara a fost mare prânz pe vaporul Rostislav. Din Burges marele duce a plecat spre Constanța.

Complicațiuni în Orient.

»Reichswehr«, organul ministrului de război din Viena, vorbind despre vizita marelui duce Mihailovici în Bulgaria și despre eventuala căsătorie a prințului Ferdinand cu prințesa Xenia de Muntenegru, zice, că atitudinea provocătoare a Rusiei în Orient este foarte îngrijitoare. Prințul Nichita al Muntenegrului, care se bucură de un deosebit sprigin al Rusiei, are acum și spriginul Italiei. Situația în Orient este plină de pericole. De vom număra acum și pe Albanezi, continuă organul oficios, ne putem aștepta la grele complicațiuni.

Războiul.

Ziarul »Sun« află din Africa-de-sud, că Englezii au făcut prizonieră, la Waterwal, pe nevasta președintelui provisor al Transvaalului Schalkburger, și au condus-o la Pretoria.

Conform unei telegrame a lordului Kitchenier, Englezii au prins trei comandanți buri, precum și întreg guvernul statelor Oranje și Transvaal. Numai generalul De Wett și președintele Steyn au scăpat. (Mare milnune, că au scăpat tocmai aceștia doi!).

Autoritățile engleze au interzis intrarea ori-cărui ziar străin în Africa-de-sud.

D-na Lucas Mayer, soția viteazului comandant bur, s'a imbarcat pentru Europa, unde va rămâne până după terminarea războiului. Ea se va întâlni cu d-na Botha.

Comitetul central filobur din Elveția, care dispune de un capital de peste 200.000 franci, a hotărât să trimită în Africa-de-sud medici și surori de caritate care să des îngrijirile cuvenite femeilor bure, care se află deținute în lagărele de concentrare și se găsesc într-o stare din cele mai miserabile.

Un epilog.

Onorata eforie școlară din Brașov a publicat în zilele acestea în mai multe ziare române din patrie un comunicat oficial drept epilog al afacerii mele de demisiune din postul de director.

În urma acestui comunicat — în contra firului meu propus de a nu molesta publicul cu ehoul neplăcut al unei chestiuni definitiv tranșate — sunt absolut constrins a spune câteva cuvinte.

Comunicatul din chestiune mă constrânge, ca — pe deoparte în interesul reputației mele, pe de altă parte în interesul adevărului complet — să fac o declarațiune și să servesc cu o deslușire.

A) Declarațiunea. — Declar, că afară de ordinul consistorial nr. 885 școl. din 1 Februarie v. a. c., prin care întregul incident ridicat în urma demisiunii mele s'a declarat de încheiat, și în care ordin nu este vorba, că cine ar fi »invinuibil« sau »neinvinuibil«, — mie alt ordin consistorial ulterior adus în cauză nu-mi este cunoscut, mie în nici o formă nu-mi s'a comunicat, și deci pentru mine un ordin nr. 2725 școl. dt. 9 Aprilie a. c. (amintit în comunicatul onoratei eforii) nu există.

B) Deslușirea. Comunicatul onoratei eforii ar putea fi rău interpretat sau rău înțeles în contul meu de către publicul neorientat cu detaliile. Pentru de a preveni ori-ce neînțelegere sau falsă interpretare voi publica mai jos în reproducere verbală actul meu justificativ înaintat consistoriului în 27 Ianuarie 1901, în urma căruia s'a sistat ori-ce procedură în contra mea și s'a emis ordinul 885 din 1 Febr., prin care s'a declarat toată afacerea de încheiată.

Acest act (sau »declarațiunea solemnă«, cum îl numește comunicatul onoratei eforii) este atât de clar și de explicit, încât mă dispensează aproape de ori-ce comentariu. Numai atât voesc să observ, că :

a) actul acesta s'a dat din parte-mi după-ce consistoriul anula suspendarea mea, decisiă și executată de eforia școlară, și după-ce am fost somat să-mi recopul postul, neprimindu-mi-se demisia înaintată, și după-ce corpul profesoral prin conchius conferențial m'a rugat să urnez dorinții generale de-a recopula postul avut și, în fine, după-ce de fapt îmi recopasem postul, — și :

b) că actul acesta este efuzul tendinței comune a tuturor factorilor cu trageră de inimă pentru școală, ca în-cordarea dintre mine și forurile administrative din Brașov, în interesul școlii, să înceteze cât mai curând.

Sunt în firma convingere, că această afacere, care a preocupat opinia publică atâtă timp, după aceste gire inofensive va ajunge în sfârșit la dosar. Brașov, în 24 Iunie v. 1901.

Virgil Onițiu,

directorul gimnasiului gr.-or. român din Brașov.

Aci urmează actul amintit mai sus în toată estensiunea sa :

Venerabil consistor!

Am primit ordinul Venerabilului consistor nr. 302 școl. dt. 15 Ianuarie a. c., prin care sunt somat: a) să justific, să explic și eventual să illustrez cu casuri concrete aserțiunile mele cuprinse în actul meu de demisiune despre situația noastră școlară din Brașov, aserțiuni, prin cari onorata eforie și onoratele delegații școlare s'au simțit ofensate; — b) să folosesc în răspunsul ce-l voi da, ocaziunea binevenită la reînnoirea bunelor relațiuni de mai nainte dintre mine și forurile administrative din Brașov — și în cele urmatoare îmi iau vooa a-mi da răspunsul meu.

Înainte de toate țin să fac o constatare prealabilă: Sunt pe deplin convins de importanța reînnoirii bunelor relațiuni dintre mine și forurile administrative în interesul școlarelor și în consecință sunt gata a merge până la extremul posibil și admisibil al concesiunilor în interesul păcii, asigurând Venerabilul consistor, că pacea dorită nu va da de pedeică în persoana mea, întru-cât condițiunile acestei păci se vor ține între marginile justitei și echității și nu ar implica în sine o umilire, sau o compromitere a vre-unei părți contractante a păcii.

După această constatare, care are să fie farul meu conducător în procedura mea ulterioară, trebuie să-mi exprim de acum temerea, că așa cale, pe care »mi-o indică Venerabilul consistor, sumându-mă la justificarea și ilustrarea aserțiunilor mele cu casuri concrete, nu este de natură a conduce la realizarea păcii, ci din contră mă tem, că va contribui la înăsprirea relațiilor. Căci dacă aș satisfăce eu strict mandatului citat, e evident, că voi provoca o nouă esasperare la forurile administrative din Brașov, voi turna ulei pe foc în loc de apă.

Pus în dilema aceasta penibilă voi cerca să găsesc o cale, prin care să satisfac într-o cât se poate mandatului amintit; dar' mai cu seamă mă voi ostentă a nu perde din vedere interesele păcii profund reclamate de școlarele noastre.

I. Articulul de lege XXX. din 1883 (§. 31) stabilește clar persoana, care este în prima linie responsabilă pentru mersul intelectual și moral al unei școale medii. Această persoană este directorul. Eu ca director al școlarelor medii din Brașov am fost întotdeauna în deplina conștiință a acestei responsabilități și am ținut răspunde ori-când pentru ori-ce demers oficial al meu.

Tabloul gravaminal cuprins în actul meu de demisiune despre situația noastră școlară în momentul când mă îndepărtam dela cărma năii școlare, este efuzul indispensabil al numitei mele responsabilități. Nu puteam eu, care-mi legasem tot sufletul de școlarele noastre din Brașov, ca în momentul, când le părăsesc cărma, să nu espun autorității mele superioare cu toată lipsa de rezervă situația acestor școale, așa cum o vedeam, cum o ținam, cum o simțeam. Ar fi fost o neglijație a datorințelor mele să n'o fac, ar fi fost lipsa dragostei către școlarele, pe cari în bine și în rău le-am condus timp de 6 ani de zile.

Ceea-ce am făcut deci, a fost o simplă împlinire a datorințelor mele, un simplu act de viu interes pentru școlile viitoare a școlarelor.

Prin urmare : formal luat, ceea-ce am făcut eu nu poate fi obiectul nici unei imputări, nici unui reproș la adresa mea, căci ori-ce imputare sau reproș în această privință ar implica tacite în sine o provocare de neglijație a datorințelor mele față cu școala în viitor, — ceea-ce nu cred că poate fi intenția Venerabilului consistor.

II. Înțelegi până aici în punctul formal, înțelegerea în punctul obiectiv esențial, adică în punctul cuprinsului tabloului dat de mine, devine foarte ușoară. Aci chestiunea este, dacă am dat o iocană a situației școlare așa cum am văzut-o, cum am simțit-o, sau nu? Lipsa de ori-ce rezervă, în care e ținut tabloul dat de mine, lipsa de teamă de persecuțiuni, ce le voi provoca în contra mea (și cari nici nu au întârziat de a mă isbi), cred că sunt cele mai palpabile dovezi, că am dat un tablou fidel celei mai intime convicțiuni ale mele, convicțiuni pe care o păstrez ne-strămutată și azi.

Bine, — »mi-se va reflecta, — dar' dacă ai văzut cu toate aceste fals lucrurile? Dar' dacă în realitate situația nu este așa, cum ai văzut-o d-ta?

Răspund: pentru asta — posito sed non concesso — nu pot fi eu pu-nibil. Asta poate fi urmare a unei anumite limitări în cercul meu de gândire, poate fi urmare a firii mele sufletești incapabile de a cuprinde adevărul real în situațiunea dată, poate fi, să zicem, consecința unei inconștiențe preocupățiuni pătimate... Ce-i dar' de făcut în cazul dat?... Venerabilul consistor ca autoritate superioară are ocaziuni și mijloace de a se convinge, dacă am văzut eu greșit sau nu, și în cas, că nu am văzut limpede, Venerabilul consistor va ști cât pond este a se pune pe vederile și rapoartele mele de director, cât a se lua în considerare, cât a se lua în considerațiune din ele, și prin conclusele sale meritorii va ști să afle din cas în cas calea aceea, de mijloc, pe care eu poate nu am posibilitatea intelectuală de a o afla. Obiect de cercetare contra mea nu este dat nici în acest punct.

III. Ei, dar' espunerile d-tale sunt de natură ofensătoare, eforia și delegațiunile școlare se simt vătămăte prin ele, ear' consistorul nu poate permite ca d-ta să vatămi alte autorități! — »mi-se va obiecta.

Răspund și clarific totodată o falsă aserțiune, care s'a debitat și în publicitate și care e cuprinsă și în actele onoratei eforii școlare.

Tot tenorul tabloului gravaminal zugrăvit de mine, nu este îndreptat direct contra eforiei sau delegațiunilor școlare ca atari, ci clar și apriat în contra »unui grup atotputernic din Scheiuc«. Rog a se ceti partea a II-a a actului meu de demisiune, care cuprinde tabloul din chestiune și care nu mai lasă nici o îndoială în această privință. Întru-cât în mod neincunjurabil s'a spus vre-un adevăr supărător și la adresa onoratei eforii școlare, aceasta este urmare neincunjurabilă a raportului ei intim cu grupa amintită.

Dar' repet și declar aci categoric, că numai cel indicat a fost și este sensul actului meu de demisiune, alt sens, ce i-s'ar da, eu nu l-am voit să-i dau și regret, că i-s'a dat; un fapt prin care caracterul răsvăritor, ce s'a cercat a se da scriptului meu citat, devine o legendă.

Ce privește intenția de a vătămă, aceea a fost departe de mine.

IV. Rămâne dar' : că am atacat numai o grupă de persoane, (ce-i drept neindicate cu numele). Da. Am atacat, mai bine zis am combătut în scriptul meu citat această grupă pentru principiile ei greșite, firm convins fiind, că direcția, în care a pornit-o, dacă se menține în conducerea afacerilor școlare, nu va duce spre binele școlarelor. Atacul meu însă a fost cinstit și loial și el de fapt nu este altceva, decât o critică severă făcută asupra unei direcțiuni greșite, după părerea mea și nu un atac direct personal. Nicăiri nu em tras la îndoială buna credință a celor combătuți de mine, nicăiri nu le-am imputat,

că cu vooa și intenționat vreau să nime-cească școlarele, — ci am indicat și analizat numai programul lor greșit, care va avea drept urmare ruina școlare, — drept urmare, repet, ear' nu drept scop!

Ei bine, astfel de critice sunt indispensabile în viața constituțională! Și făcute la locul și la timpul seu, trebuie să aibă o înfrîmire binefăcătoare asupra mersului cauzelor publice! O astfel de critică nu poate forma obiect de gravamine, câtă vreme ea nu conține ofense personale și bănuiele de malversățiune și rea credință.

Ear' eu sunt gata să declar și în acest punct, că a fost dela mine departe gândul de a degrada la nivelul ofenselor personale critica principială, ce am făcut direcțiunii combătute de mine, un lucru, ce se învederează din actul meu de demisiune.

În fine nu au decât să mă convingă d-nii vizați de mine, printr'o directivă schimbată în conducerea școlare, despre netemeinicia temerilor mele, și eu voi fi primul, care le voi recunoaște și lăuda meritele, ce le vor câștiga pentru școale.

V. Reasumez cele zise :

a) tabloul gravaminal din actul meu de demisiune despre situațiunea noastră școlară este efuzul datorinței și responsabilității funcțiuni mele, — contrariul ar fi fost o neglijață, deci

b) el nu poate forma obiect de cercetare în contra mea ;

c) declar și susțin, că nu am avut de cuget să atac și să vătăm eforia și delegațiunile ca atari prin actul meu, ci am atacat direcția greșită în care conduce școlarele o grupă din Scheiuc;

d) și acest atac al meu e o critică a unui sistem greșit după părerea mea, și nu este atac personal, nici ofensător pentru cineva, căci nu taie în onestitatea personală a nimăru.

Aceste sunt ce pot să spun spre explicarea și justificarea procedurii mele, având neîncoțat în vedere țința finală : aplanarea pacifică a conflictului, aplanare, la care cred a fi contribuit din toate puterile prin lămuririle mele calmante mai de sus.

Întru-cât Venerabilul consistor nu ar afla de suficiente explicările mele de aci și ar voi o aprobare amănunțită a tuturor aserțiunilor mele din actul de demisiune, rog a se emite un comisar consistorial la fața locului, căci o justificare și dovedire mai deaproape a aserțiunilor mele reclamă ascultare de martori și informațiuni particulare număroase, cari numai la fața locului se pot lua.

Brașov, în 27 Ianuarie v. 1901.

Virgil Onițiu,

dir. gimnasial.

Înmormântarea generalului Candiano-Popescu.

Joi, 11 Iulie n. pe la ora 1 d. a. o imensă mulțime ocupa piața Sf. George înaintea bisericii și stradele dimprejur, care venise să dea ultima onoare viteazului general, care în războiul dela 1877/78 a comandat la Grivița batalionul al 2-lea de vânători.

Interiorul bisericii, prefăcut într'o grădină de flori naturale din cauza mulțimii coroanelor depuse pe sicriul generalului Candiano-Popescu, era înțesat de ofiieri, de delegațiuni sosite dela diferite regimente din țeară, precum și de reprezentanții guvernului și numeroși amici ai decedatului.

În mijlocul acelei aglomerațiuni, se putea distinge o prea frumoasă coroană trimisă de către M. S. Regele, aceea a A. S. Regale Principele Ferdinand, a comandamentului corpului III. din Galați, căruia generalul Candiano-Popescu îi fusese comandant în ultimul timp, a ofiicilor batalionului 2 de vânători din foi de ștejar cu iscripțiunea : »Fostului comandant de batalion în lupta dela 1877, și atele multe.

După terminarea slujbii au ținut discursuri d-nii generali: Comăneanu, Năsturel și maiorul Romanescu, cari toți au pus în relief meritele răposatului general.

Apoi sicriul fu așezat pe un »afet« de tun și cortegiul funebru se puse în mișcare astfel : în frunte un pluton de gendarmi; trăsurile cu proești; decorațiunile decedatului purtate de majori pe perine; carul cu coroanele; carul funebru urmat de ofiicieri superiori și inferiori și de mare mulțime de asistenți.

După carul funebru urma un furgon militar în formă de piramidă, pe care erau înșirate mai multe puști Martiny, cari au fost luate dela Turci în războiul dela 1877. A urmat trăsura regală și trăsurile curții și apoi trupele, cari au dat onorurile în ordinea următoare : în frunte mergea batalionul al 2-lea de vânători din Constanța cu drapelul seu prefăcut în zdrențe, dar' în schimb decorat cu virtutea militară. Aceasta este batalionul, pe care generalul Candiano-Popescu l-a condus cu glorie pe câmpul de luptă la Grivița, și care a intrat cel dintâi în foc.

Urma apoi lungul cortegiul militar. Cortegiul s'a încheiat printr'un pluton de gendarmi călări.

La orele 5 cortegiul a sosit la cimiterul Belu.

In curtea cimitirului s'a oficiat un serviciu divin de către P. S. S. arhiepiscopul Nifon, domnul căpitan Anastasiu a dat oarecui unei frumoase poezii ocazionale intitulată „generalului Candiano-Popescu”.

Cu tot timpul urf, căci ploua de vesea, un șir neînfrânt de trăsură și pietoni (pedestri) au însoțit până la ultimul lăcaș corpul viteazului general.

Cronica zilei.

Sibiu, 16 Iulie n. 1901.

Monarhul la Salzburg. Ieri, 15 Iulie n., s'a îndeplinit la Salzburg desvelirea monumentului împărătesei Elisabeta. Spre scopul acesta a sosit încă de Duminecă seara la Salzburg Maj. Sa Monarhul. La gară a fost primit de mai mulți membri ai casei domnitoare, de capii autorităților civile și militare și de numeroși publici. A fost salutat de primarul orașului și de guvernatorul țării.

Înțelegere între consistoarele din Arad și Lugoj. Biserica și Școala din Arad a publicat un articol, în care arată, că consistorul gr.-cat. din Lugoj a răspuns la propunerea consistorului gr.-or. din Arad, în privința unui angajament în chestiunea școalelor române confesionale, a căror susținere reclamă sprijinul imprumutat a celor două biserici. Consistorul din Lugoj și-a precizat principiile de unificare și speră, că pe această cale ajungând la precizarea chestiunii principiare, în anul școlar viitor se va pute introduce dorita reciprocitate școlară între cele două confesiuni spre mulțumirea generală a credincioșilor.

Înțelegerea aceasta atât de îmbucurătoare e o urmare a celei încheiate între consistoarele din Sibiu și Blaj.

Secțiunile literare ale „Asociațiunii” pentru literatura și cultura poporului român s'au întrunit începând din 14 dimineață și durând până în 15 c. după amiază. Prezenți au fost 13 membri, cei mai mulți din Brașov și Blaj. În cele 2 ședințe plene și în ședințele comisiunilor s'a decis să se propună adunării generale modificarea regulamentului general al secțiilor. Modificarea mai esențială e cea privitoare la întregirea secțiilor cu membri externi corespondenți în număr maximal de 5 pro secție. S'a stabilit și programa de acțiune pentru fiecare secție și s'au făcut candidaturile pentru locurile vacante. În ce privește chestiunile literare s'au stabilit modalitățile editării viitoare organului „Asociațiunii”, s'a decis editarea mai multor publicațiuni conform propunerilor intrate la secțiuni, s'a făcut un plan pentru „Biblioteca populară” a „Asociațiunii”, din care se vor publica în fiecare an cel puțin câte 5 fascicule.

Congresul corpului didactic primar din România. Duminecă s'a început în București congresul corpului didactic primar. Ședințele se țin în sala Ateneului.

Acest congres este al doilea al corpului didactic primar din România. Pentru anul acesta se pune în discuție învățământul profesional. Institutorii și mai cu seamă învățătorii își vor arăta părerile lor într-o chestiune atât de delicată și atât de însemnată pentru țeară.

La fondul de 20 bani întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români din Sibiu, au contribuit următorii: Andrei Bărsăneanu, profesor 5 cor.; Virgil Onițiu, dir. gimnazial 2 cor.; Dr. Ioșif Blaga, profesor (Brașov) 5 cor.; Dr. Constantin Berariu, jurist (Cernăuți) 1 cor.; Ioan Broju, capelan c. și r. militar 1 cor.; Dionisie Mateș, ales paroh în Căminul-superior și soția sa Constanța, dela ambii 2 cor.; George Itu, paroh, Vale, în numele său, al soției sale Ana n. Stirimbin și în al fiilor sei Aurel-Ionel și Octavian-Georgiu 1 cor.; d-na Emilia Albini, d-na Aurelia Albini n. Roman, dl Tit Liviu Albini, jurist, d-soara Veturia Albini, Radu și Mircea Albini, toți din Cut și dela fiecare câte 2 cor.

Sărbare națională. Aniversarea luării Bastiliei a fost sărbătorită Duminecă cu mare pompă în liniște și cu demnitate în întreaga Franța. Parisul a fost splendid pavoscat. Pe Congehamps s'a ținut revistă militară cu care ocaziune președintele Loubet a decorat pe șase generali. Publicul a făcut mari ovaiuni atât președintelui republicii, cât și ministrilor. Corpul diplomatic încă a fost de față la desfășurarea acestei sărbători jubilare. Un mic incident a conturbat festivitatea. A numele contele Longeville, fost ambasador, lovit de apoplexie a murit. Îndată însă l-au transportat la sărbătoare s'a continuat în liniște, până la cinci ore, când Loubet între șgometoase ovaiuni s'a reîntors în Elizee.

Repaosul la oficiile postale. Ministrul Hegedus a dat un ordin, prin care de aci înainte în Dumineci și sărbători și funcționarii de poștă și telegraf din provincie se fie scutiți de o parte a lucrului, întocmai ca cei din capitală.

Masa studenților din Brașov. Dela direcțiunea școalelor medii gr.-or. române din Brașov am primit: A treia dare de seamă despre fondurile mesei studenților dela școalele medii și superioare gr.-or. române de acolo, pe anul de gestiune 1900/901. Din această dare de seamă situațiunea fondurilor mesei studenților per 13 Iunie n. 1901 prezintă următorul tablou general:

a) Fondul general	cor. 14.088.90
b) Fundaț. Ioan și Elena Săbădeanu	cor. 28.12 — 1000 lei
c) Fundaț. Val. Bologna	cor. 2234.30
d) Fundaț. Haralambie T. Stănescu	cor. 1098.52
Averea totală	cor. 17.449.84 — 1000 lei
Totalul venitorilor a. de gestiune 1900/901 a fost de	cor. 6033.96
Totalul cheltuielilor efective	cor. 2973.24
Rezultă deci o creștere a averii cu	cor. 3060.72

Constatăm cu bucurie, că publicul românesc din toate părțile continuă a sprigini frumosul așezământ filantropic de educație națională, întemeiat, precum se știe, din nobila inițiativă a zelosului director V. Onițiu și a corpului profesoral dela școalele noastre din Brașov. În anul acesta școlar numărul elevilor, cari au beneficiat de masa studenților, a fost 28.

Dăm aci cuvântul de mulțumită adresat de directorul V. Onițiu tuturor spriginitorilor acestei nobile instituțiuni, a cărei devotă se exprimă în rugăciunea ce se rostește zilnic la masa studenților: „...ear' pe binefăcătorii mesei acestei, vii și morți, pomenește-i, Doamne, într-o împărăție Ta”.

Cătră on. public român!

Ne împlinim cea mai plăcută datorie a mulțumimii on. nostru public pentru nesfârșita dragoste, cu care a spriginit instituția noastră umanitară a mesei studenților. Acest grandios sprigin a deobit școalele noastre pentru eternitate față cu obștea mare românească; a-i servi în eternitatea obștei mari a devenit astfel prima datorie de nobleță a școalelor noastre.

În urma acestui raport, — care de altfel s'a născut deodată cu școalele noastre, și care în recentul sprigin mare al publicului român a primit numai o nouă și grandioasă confirmare, — suntem siguri, de protecția munificență și pe mai departe a iubitorilor noștri conțrați români.

Cu cât această protecție munificență ne va fi mai mult păstrată, cu atât dorința noastră cea mai ferbinte: înființarea unui internat mare lângă școalele medii și superioare din Brașov, spre care masa studenților este primul pas, — se va pute realiza mai curând.

Plină de încredere este munca noastră în această direcție și siguri suntem de izbândă, căci obștea românească este cu noi!

In hoc signo vinces!

Virgil Onițiu,
director.

308 500 recruți se vor înrola pe anul 1901 în armata și flota rusească.

Panama justiciară. Curiosul concurs al avocatului Szele din Arad a ajuns într-un stadiu foarte complicat. Asume făcându-se la Szele perchișie domiliară s'au aflat în casa Wertheim sume însemnate, hârtii de valoare, bani, libeluri de depunere și cambii, cari acopereau pe deplin pasivele, pentru cari Szele a falimentat. Dar s'au mai aflat în Wertheim și o mulțime de epistole, foarte compromițătoare pentru justiția maghiară. Din aceste epistole reiese clar, că Szele ca avocat a corupt cu bani pe unii juri de Curie, pentru-ca în procesele purtate de el s'aducă sentințe favorabile. În primul loc este compromis judele de Curie Kormos Adolf, care între altele a scris o epistolă adresată d-nei Szele, în care zice: „Doamnă dragă, fii liniștită cu privire la afacerea d-voastră; se va face totul, eventual și în contra legii”. Într-altă epistolă Kormos scrie: „Acum a sosit timpul pentru acțiunea personală și puternică. Pe colegii mei pe toți i-am pregătit deja...” Apoi în alta: „Natural, că și eu trebuie să fac ceva pentru colegii mei. Și fiindcă eu sunt un biet lateiner, să-mi trimiți...” Ear' la alt loc: „Suma trimisă punct la două ore a sosit. Un alt jude, M. Ferencz, a scris următoarele lui Szele: „La cazul unei rezoluțiuni favorabile aștept suma promisă de 500 fl...” Complice al lui Kormos a fost și judele Gressák Károly.

Ministrul de justiție a pornit cercetare în această ruginoasă afacere. Kormos la cererea proprie a fost pensionat. Cercetarea disciplinară contra lui cade în competența Curiei. Acusa e reprezentată prin procurorul de coroană.

O nouă linie ferată herțegovineano-dalmatică se va deschide zilele proxime în Gabela și Gravosa (linia Mostar-Metocovici).

Ciuma. Știri mai liniștitoare sosesc despre mersul ciumii în Constanța. Guvernul român a renunțat de a trimite pe dl Dr. Babeș la Constanța.

Mulțumită. Acelor domni, cari au avut norocul să câștige la soțirea aranjată de „Reuniunea femeilor române gr.-cat. din parohia Săncelului pentru decorarea bisericii”, însă au binevoit a renunța de câștiguri în favorul reuniunii, pe calea aceasta din încredințarea comitetului reuniunii le aducem mulțumită ferbinte. Săncel, 11 Iulie n. 1901. Maria Vlăssă, președintă; Vasile Smigelschi, secretarul reuniunii.

Oltul furios. Se știe din Râmnicul Vâlcea (România), că Oltul, crescut mare, aduce în valurile sale furioase aproape zilnic cadavre de oameni și de vite, obiecte casnice, bărne, acoperișuri de case, etc. Astfel locuitorii din R.-Vâlcea de pe malul Oltului, au văzut cu îngrozire la podul de fer Goran, 2 cadavre restogolindu-se în valurile Oltului.

EPIGRAMĂ.

Incompatibil.

Modă, artă, sport, plimbare,

Toate le-a năvălat nevasta,

Dar' se'ji facă de mâncare —

Bre, cum poți pretinde asta!

Don Lisandro.

Vieța socială.

În Rediu.

Inteligența română din Rediu și jur, învitată la petrecerea de vară, ce o va aranja Duminecă, în 28 Iulie st. n. a. c., în sala școalei gr.-cat. din loc. Începutul la 6 ore p. m. Prețul de intrare de persoană 1 cor., de familie 2 cor. Venitul curat este destinat în folosul școalei gr.-cat. Ofertele marinoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe oale ziaristice.

MAI NOU.

Împăratul Wilhelm și Bülow.

Berlin, 14 Iulie. „Zukunft” anunță, că poziția cancelarului Bülow în urma vorbirii acestuia dela monumentul lui Bismarck este amenințată. Cancelarul a avut o foarte vie discuțiune cu împăratul, care voia să-l trimită la Petersburg. Bülow i-a adresat împăratului o scrisoare, cu rugarea, ca să-i prezente vorbirile sale, înainte de ce le-ar ține împăratul.

Bibliografie.

„Diplome maramureșene din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apsa, avocat și prototice comitatens în Sighetul-Marmăției (M.-Sziget). Tomul I, prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indioași, dintre cari 310 acum ved lumina zilei pentru întâia dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează de cunoașterea trecutului și relațiunile etno- și geografice ale romanticilor Marmăției. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl Dr. Mihályi rezultatul muncii oșobitoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rindul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc.

— Opul se află de vânzare la autorul, dl Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

Geografia Ungariei și elementele din geografia generală pentru școalele populare, de Dr. Nicolae Pop. Editura IX., îndreptată și acomodată celui mai nou plan de învățământ Brașov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Prețul broșurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

„Suntem o țeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „Eminescu”, 1901. Prețul 50 bani.

Dictionar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia „seminarului” arhiepiscopescan primul fascicul din „Dictionar mitologic”, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechea mitologie greacă și latină. Fasciculul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dictionar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

Manual de stilistică pentru cl. IV. gimn., prepar. școale super. de fete ș. a., precum și pentru privați, de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 2 cor. 60 bani, și

Stilist ca practică sau regule și exemple pentru tot felul de epistole, petițiuni, acte și documente de I. F. Negrușiu. Ed. III. Sibiu. Tip. W. Krafft. Prețul 80 bani.

Ceea-ce ridică îndeosebi valoarea manualului sunt împărțirea metodică, priceperea de dascăl încărunit în munca pe terenul acesta dovedită cu acest privilegiu și exemple luate tot din scriitorii noștri de seamă. Cartea are aprobarea ministerială și e introdusă la toate gimnaziile noastre, o nouă dovadă, că apariția ei a satisfăcut dela început o necesitate adânc simțită.

„Răspuns la observările critice” ale dlui Dr. P. Ionescu la opul „Metropolia Românilor ortodoxi din Ungaria și Transilvania”, de Dr. Il. Puscariu, arhimandrit, vicar arhiepiscopesc. Sibiu. Tipogr. arhiepiscopescă, 1901.

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într-un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăși cunoștințele de contabilitate dina poporul nostru. Purcizând micese exemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcând un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII—213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria arhiepiscopescă din Sibiu, dela tipografia A. Murășianu, librăria N. I. Ciureu în Brașov și dela librăria seminarului gr.-cat. din Blaj.

Călețorile patriarhului Marcie de Antiochia în țările române (1653—1658), teză pentru licență în istorie, de Emilia Ciorean. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

Prăsirea pomilor, prepararea și păstrarea poamelor, de Nicolae Albani, învățător dirig. domeniul în Sămbăta-inferioară, com. Făgăraș.

Îmbucurătoare propagandă, ce se face de un șir de ani pentru lățirea pomăritului atât de rentabil la noi, e de a se mulțumi în prima linie a celei pleiade de învățători harnici — nu prea mulți până acum — care prin vorbă și faptă s'au făcut apostolii lui. În fruntea acestora trebue pus dl Nicolae Albani, care în decurs de 16 ani, pe lângă multele conferențe pomologice ținute prin comunele comitatului Făgăraș, a distribuit parte din propria-i grădina școlară, parte mijlocind dela pepinierile statului la 20.000 pomi. În cărticica de față, înzestrată cu multe și frumoase ilustrații, și-a depus rodul experiențelor sale făcute într-un șir lung de ani pe terenul pomăritului. Într-un limbaj popular descopere într-un mod firesc tainele pomăritului, începând cu câștigarea seminței, cultura pădureților, altoitul și terminând cu cultura altoilor și arătarea mijloacelor, cari se ne ajute a valorisa cât mai bine poamele.

Cartea, și ea exterior foarte plăcută se poate procura cu prețul de 30 cr. (60 bani + 6 bani porto) dela autor sau dela „Tipografia”, societate pe acții în Sibiu.

Patriarhale. Poesii de St. O. Ioșif. București, editura librăriei H. Steinberg 1901. Prețul 2 lei.

Scrisori către plugari, de Constantin Sandu, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a dat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic. „Scrisori către plugari” este broșura sau cărticica a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticica cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămăna. — Despre fâneațe etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna	cor. —40
Portretul Metropolitului Sterca Șuluțiu	—40
Portretul profesorului Gregoriu Silași	—30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii	—40
Portretul dl. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului	—30
Catedrala din Blaj	—60
Conferența națională dela 1894	—3
Românii la Debrețin	—60

„Tiganiada” sau „Alexandria ai țigănească”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaisusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Brașov. Prețul 45 cr.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografia”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într-o concepțiune originală și într-un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicinuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica eselenței traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfrățirea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografie” noastre. Ear' broșura în stil antic, franțuzesc îi dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfrățirea așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

„Cercetări noue asupra raporturilor faunistice din Bucovina” cu privire specială la clasa coleopterelor. (Buletinul societății de științe din București), de Const. Hormuzachi (din Cernăuți). București, 1901. Este un studiu lucrat cu mare conștiințioasă din partea specialistului cunoscut, apreciat deja pentru lucrările precedente de cercurile specialiste din străinătate. Meritul dlui autor e cu atât mai mare, căci continuă niște lucrări începute tot de d-sa și tot în direcția aceasta.

„Băncile de emistune și circulațiune monetară, în special Banca națională română”, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Troparele Chemării Duhului Sfânt”, compuse pe basa melodiilor comunicate de Escel. Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu, pentru cor de bărbăți, de Timoteiu Popovici, prof. de muzică la seminarul „Andreian”. Op. 10. Sibiu, 1901. Prețul unui exemplar franco 65 cr.

„Povestea priveghitorii”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Maniu. Extras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Prețul 25 bani.

Sosiți în Sibiu.

La 16 Iulie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Bucny, consilier de secție din Cluj; Koiss, inspector, d-na Orendi cu fiica din Brașov; Dr. Loose cu familia, medie din Bremen; Bayer, forestier sup. din Cămpioara; Havas cu soția, fabricant, din Budapesta; d-na Gabor, Mezey, din Budapesta, d-na Henzel din București, privatier; Zach, Kestler, Reich din Viena, Teles, Linnert, Krauss, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Melter”: Stan, cand. de prof. din Sohodol; Gergely, controlor, Schull, ospătar din Făgăraș; Poklossy, major din Alba-Iulia; Krauss, fotograf, Rantenstrauch, franzezar, din Craiova; Minerva Sărbu, geolărită din Cămpeni; Maria Rhein, soție de inv. din Râșnov.

Hotel „Mihailu”: Kardos, mașinist din Arad; Murlan, econom din Oradea-mare.

Hotel „Habermann”: Gavrilă, preot din Bendorf.

Pentru redacție și editură responsabili: Andrei Baltes, Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioșif Marshall.

Mare deposit
de
CĂRȚI COMERCIALE
de tot felul,
marfă mai ieftină, precum și cărți din stofă de documente foarte fină
la
W. KRAFFT in SIBIU. [172] 8—10

Deschidere de prăvălie.

Am onoare a face onorat public cunoscut, că am deschis pe piața locală, **Tirgul-mare nr. 17**, un

deposit de pălării,

cu cele mai moderne forme de pălării pentru bărbați și copii. Aici se vor efectua toate lucrările de această branșă, reparaturi etc., pe lângă cele mai solide prețuri. Pentru o asistare cât mai frecventă a magazinului meu se roagă.

Sibiu, Iulie 1901.

Gustav Schuster,
pălărier.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a **Ardealului**, și cu deosebire **Munții Apuseni**, patria lui **Horla** și **Ianov**, să citească scrierile lui **Silvestru Moldovan** anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi **Zarandul și Munții-Apuseni**,

cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„**Liga română**”, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. **Dr. Silvestru Moldovan** a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intră adevărat în simțurile noastre. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.”

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu
ilustrații românești

„...foarte n'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot
Cu mintea mea”

in
peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la
„**Tipografia**”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile

MARGARETA MOLDOVAN.

Din

tainele

vieții.

29 de povești și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura de la

Librăria

W. Krafft.

Bine apreciată

de întreagă

presa noastră.

PESMEȚII TROPON sunt cei
stosi și mai nutritori.

TROPON-CAKES (Biscuits)
pesmeți de ceață foarte gustoși și în urma conținutului
lor bogat de albuminat foarte nutritori.

PIȘCOTE-TROPON foarte fine,
nutritoare ca celelalte pișcote. Cele mai bune prăjituri
pentru cafea, lapte, vin, atât pentru sănătoși cât și
pentru bolnavi. 167 2—10

PIȘCOTE TROPON-KARLSBAD, prăjituri fără
pru, urmare lesne de mistuit, foarte recomandabile pentru
oameni cu stomacul slab.

**PIȘCOTE-TROPON-DIA-
BETIK**, în urma conținutului său neînsănat de
faină (hidrat-carbonic) și cu deosebire
pentru conținutul său bogat de albuminat cel mai bun
nutriment pentru bolnavi cari sufer de boala zăharului.

Se capătă în toate farmaciile.

Informații dă: Fabrica aust.-ung. de Tropo
și faină:
Dr. László Frigyes, **Dr. Röder & Co.,**
Budapesta, VI., Gyár-u. 7. **Klosterneuburg-Wien.**

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Preț 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze
— **fiecare Român,**
— **luptător pentru**
— **dreptul național.**

Se află de vânzare la:

„**Tipografia**”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„**Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu.**”

Preț 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folclorice a umplut un gol adânc simțit
în literatura stuparilor. Broșura este scrisă
pe an frantuz, învățător, stupar priceput. En-
tractoază pe scurt tot ce se are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vede la

Librăria W. Krafft.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Preț numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vânzare la „**Tipografia**”,
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„**Reuniunii sodalilor români din Sibiu**”,
cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Preț 1 cor. 20 bani, cu portul postal 1 cor. 40 bani.

Portretul

lui
Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin,
în mărime de 24×32 cm. îl trimite francat
pentru 30 bani.

„**Tipografia**”, soc. pe acțiuni.

Schimbare de domiciliu.

Subscribul aduc prin aceasta la cunoștința stimatei mele mușterii, că
atelierul meu de pantofării l-am strămutat din **Wiesengasse nr. 43** în
Wiesengasse nr. 22.

Pentru încrederea dovedită mie până acum în măsură așa de mare
mulțumesc și mă rog a mă onora și mai departe în localul meu cel nou cu
comandă, pentru a căror împlinire conștientă mă voi strădui totdeauna.

Sibiu, în 14 Iulie 1901.

Cu toată stima

Mathias Müller,

pantofar pentru domni și dame.

Din editura „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”

1. **Pădureanca.** Povestea de Ioan Slavici. 12 coale
tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 bani.
4. **Piperaș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 16 bani.
5. **Păcală și Tandala.** Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Preț un exemplar 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. **Tein legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ion.
Un exemplar 16 bani.
8. **Colăcișorul.** Obiceiurile țărănilor români la nuntă,
de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 28 bani.
10. **Povestea lui Ighat.** Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 bani.
11. **Stăntul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 16 bani.
12. **Indărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 16 bani.
13. **Răstăm de mamă.** Legenda populară din giu-
ral Năședului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. **Bunica de Bojona Némecová,** tradusă din limba
bohemă de prof. Dr. Urban Iernik. Un exem-
plar cu 80 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui
Ion. Un exemplar 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. **Pe pământul Turenilui** de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
18. **Căldărușca** cu trei picloare. Poveste franțe-
zăscă de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 16 bani.
19. **Cenzurea.** Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. **Un peștor îndărătnic.** Povestea de Björnsterne
Björnson. (1868). Un exemplar 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântur-Teară.** Din novelele
californice ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
22. **Scăpărișoarea.** Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
23. **Fata Craiului din cântal** De George Coșbuc.
Un exemplar 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fanteziile lui Nicolae Go-
ga. Un exemplar 40 bani.
25. **Drama mamei.** Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson.
Un exemplar 12 bani.
27. **Vecinul.** Din fanteziile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 40 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Meliș. Un exemplar
60 bani.
30. **Linșea proștilor.** Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 10 bani.
31. **Născu-Împărat.** Poveste din popor de „**Mărgi-
neanul**”. Un exemplar 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste
din popor de „**Mărgineanul**”. Un exemplar
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan F. Lu-
sar. Un exemplar 20 bani.
35. **Un idil în Ropeni.** Povestea de Bret Harte.
Un exemplar 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Meș-
ta. Un exemplar 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P.
Delfu. Un exemplar 20 bani.
38. **Dina Mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan
Meșta. Un exemplar 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Meșta. Un exem-
plar 20 bani.
40. **O partidă în pătru.** De Antonia Ghilian.
Un exemplar 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. **Croitorul și cei trei feeuri.** Poveste de Iona
Meșta. Un exemplar 80 bani.
43. **Mica Fedetă.** De George Sand. Un exemplar
60 bani.
44. **Rusalin pescarului.** Poveste de Nicolae Tri-
bițianu. Un exemplar 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru
Pardă. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 40 bani.
46. **Clara Milică.** Povestea de I. Turghenev. Trade-
să din limba rusă de Elena Hodor. Un exem-
plar 80 bani.
47. **Cuțuță de aur.** De Ioan Slavici. Un exemplar
16 bani.
48. **Poesii populare.** Cântecuri bătrânești. Din cule-
gerile lui I. Pop Rețeganul. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste
tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins
bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu
ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată a bona această foale

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„**Tipografia**”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Din editura „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și
despre procedura disciplinară	—50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	—80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru
înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	—24
Trifoiul	—20
Costan T., Aur, novellă	—30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarata	—30
Elers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	—20
Nordau Max, Naționalitate, studiu	—40
Reprivire din Paradoxe sociologice	—40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII. din 1886)	—10
Rusuș-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novellă orig.	—60
Simu R., Monografia comunei Orlat	—50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor
și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.